

[C. F. Sørensen.]

ling i Næringslovkommissionen og dernæst i det Udvalg, der behandler Forslaget til en ny Næringslov. Man har fra de skiftende Regeringers Side allerede for lang Tid tilbage været indforstaaet med, at Næringsloven havde en lang Vej gennem Rigsdagen, inden den naaede frem til endelig Vedtagelse. Allerede i 1927 udtalte den daværende Handelsminister, det ærede Medlem af Folketinget Hr. Slebsager, at da Næringslovforslaget neppe vilde blive gennemført i den første Rigsdagssamling — altsaa 1927—28 —, vilde det maaske være oportunt at skære Afsnittet om de statsautoriserede Revisorer ud deraf for derigennem at skabe Mulighed for, at dette kunde blive gennemført. Den højtærede nuværende Handelsminister har for et Par Maaneder siden, tror jeg det var, afgivet en lignende Erklæring, at hvis Næringslovforslaget ikke blev endelig vedtaget i denne Samling, saa Ministeren sig nødsaget til at fremsætte et særligt Forslag. Jeg skal erkende, at vi trænger til en endelig Ordning af Revisorspørgsmaalet, ligesom jeg i Modspøtning til det ærede 5te tingvalgte Medlem (Villemoes) tror, at vi trænger til at faa en hel Del Bestemmelser vedrørende Næringslivet organiseret og reorganiseret i en ny Næringslov. Jeg vil derfor ogsaa haabe, at naar det høje Ting igen ser Forslaget til Næringslov, det saa maa blive et Forslag i Folketingets Affattelse.

Det ærede 5te tingvalgte Medlem bebrejdede den højtærede Minister, at dette Forslag ikke var fremsat i det høje Landsting i Stedet, for i Folketinget. Hvis jeg havde haft den Ære at være Handelsminister, tror jeg, jeg vilde have handlet ligesom den højtærede Handelsminister, thi der er jo et gammelt Ord, der siger, at Sporene skræmmer, og det var jo muligt, at Forslag til Lov om statsautoriserede Revisorer i modsat Fald vilde have faaet lige saa mange Aar bag sig, som Næringslovforslaget har. Jeg tror, det er meget heldigt for Lovforslagets Gennemførelse, at det er gaaet, som det er gaaet.

Løsningen af Spørgsmaalet om statsautoriserede Revisorer blev nødvendiggjort ved det ret stærke Opsving af dansk Erhvervsliv, ikke mindst den stærke Koncentration af store Handelsvirksomheder, Handels- og Industriselskaber. Ved Lov af 14. Maj 1909 greb man ind og lovgav paa dette Omraade, saaledes at der kunde komme betryggende og sagkyndigt Tilsyn med disse store Virksomheder. At det ikke helt er lykkedes at komme til Bunds i Sagen, er de Kriser, vi har gennemgaaet i Erhvervs-

livet, Vidnesbyrd om. Jeg erkender, at Revisorerne ikke kan hindre Tyverier, de kan ikke hindre en i at tømme Kassen, fylde Pengene i sine Lommer og løbe med dem; men det, en dygtig Revision skulde kunne hindre, i hvert Tilfælde i nogen Grad, er en Del af de Falsknerier og de Bedragerier, der foregaar, og der er ikke Tvivl om, at Falsknerier og Bedragerier finder Sted i stor Udstrækning. Man faar heldigvis ikke noget at vide om alt det, der bliver ordnet i Stillehed. Der er sikkert mange Affærer, der ved Hjælp af en dygtig Revision bliver opdaget i Tide og derfor ikke faar det Omfang, som de ellers vilde have faaet. Det vil imidlertid ogsaa være farligt at skyde alt for meget paa Revisorerne, for Revisorerne er Mennesker ligesom vi andre, og Adgangen til at revidere og Maaden at revidere paa er ikke lovfæstet. Det, Lovforslaget handler om, er det Arbejdsomraade, Revisorerne skal beskæftige sig med, men ikke den Form, som selve Arbejdet skal have. Jeg erindrer en Diskussion i Næringslovkommissionen dette Lovforslag vedrørende, hvor en kendt Industriemand udtalte: Revision, ja, hvad er Revision, det er ikke en Ting, det er to Ting, det er mange Ting. Jeg skulde i Gaar i anden Anledning tale med en Kollega, som jeg er Revisor sammen med, og slog derfor op i Telefonfagbogen for at finde hans Telefonnummer, og da naaede jeg til Erkendelse af, at Revision er mere end een Ting, for der staaer Revisorerne inddelt i tre Grupper: Gruppe I: Statsautoriserede Revisorer, Gruppe II: Andre erhvervsdrivende Revisorer og Revisionsfirmaer og Gruppe III: Andre Revisorer.

Det, det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, er, om jeg saa maa sige, at øge Gruppen af Revisorer med større Ansvar, de statsautoriserede Revisorer. Det ærede 5te tingvalgte Medlem (Villemoes) sagde, at der var sikkert blandt „Andre Revisorer“ mange dygtige Revisorer, og det er rigtigt. Jeg har gennem en af mine Virksomheder noget Kendskab til det Forhold; jeg ved, at der mellem „Andre Revisorer“ er mange, som er fuldt og helt kvalificerede til at blive statsautoriserede Revisorer. Flere af dem har endog taget første Del af Revisorprøven, men er kommet op i en saa fremrykket Alder, at de kvier sig ved at gaa op til den afsluttende Prøve. Af Angst for den teoretiske Del, af Angst for at blive refuseret og faa det Stempel paa sig, skønt de er dygtige Revisorer og har indgaaende Forstand paa den Gerning, de har med at gøre indenfor Erhvervslivet, Industrien o. s. v., vil de ikke løbe den Risiko. Jeg ser med Glæde i § 2, sidste Stykke, at Handelsministeren